

فراخوان دومین دوره جایزه ادبی «پرانتز» منتشر شد؛ این جایزه آثار تألیفی در بخش رمان تاریخی، رمان جنایی و مجموعه داستان کوتاه را که اولین بار از اول فروردین ۱۴۰۱ تا پایان اسفند ۱۴۰۲ منتشر شده اند بررسی می کند.

دبیرخانه این جایزه از تمامی ناشران و نویسندگان ایران دعوت کرده تا آثار واجد شرایط خود را تا نیمه مرداد ۱۴۰۳ به دبیرخانه جایزه ارسال کنند.

توجه به نکات زیر برای شرکت دادن کتاب هادر جایزه ضروری است:

- مجموعه داستان کوتاه فقط باید از یک نویسنده باشد و کتاب هایی که مجموعه آثار چندین نویسنده هستند مشمول نمی شوند.
- کتاب ها باید برای اولین بار در سال های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ منتشر شده باشند و تجدید چاپ در این سال ها به معنی نداشتن شرط حضور در جایزه است.
- ناشرینی که کتاب هایی در این شرایط دارند می توانند آثارشان را به دبیرخانه معرفی کنند.
- نویسندگان نیز خودشان امکان ارسال آثارشان را دارند.
- نویسندگانی که خودشان ناشر کتابشان هستند نیز، علاوه بر معرفی، باید یک جلد از کتابشان را هم ارسال کنند.
- ناشر/ نویسنده می تواند هر تعداد کتاب که دارای شرایط جایزه هستند را معرفی/ ارسال کنند.

در این فراخوان در تعریف رمان تاریخی، رمان جنایی و مجموعه داستان آمده است:

تعریف رمان تاریخی: ژانری از ادبیات داستانی است که در آن نویسنده بخشی از تاریخ را بستر داستان خود قرار داده و تلاش می کند، با تکیه بر حقایق تاریخی، و شاید اندکی دخل و تصرف، فضایی واقعی و باورپذیر از دوران مورد بحث خود ایجاد کند. تعریف رمان جنایی: پیرنگ آن حول وقوع جنایتی نظیر قتل شکل گرفته و معمولا روش شناسایی قاتل و شیوه طراحی جنایت عوامل ایجادکننده تعلیق و برانگیختن حس کنجکاوی خواننده هستند.

تعریف مجموعه داستان کوتاه: یک مجموعه داستان کوتاه چندین داستان کوتاه مستقل و یا پیوسته به هم را شامل می شود. هر داستان کوتاه یک روایت مستقل با شخصیت ها، موضوع و داستان خاص خود دارد.

علاقه مندان می توانند برای کسب اطلاعات بیشتر درباره نحوه ارسال آثار و شرایط اولیه جایزه، به نشانی www.parantze-awards.ir مراجعه کنند.

آشنایی با معنی «دیو» در «شاهنامه»

در نشست تخصصی «شاهنامه پژوهی»، به معنی «دیو» و موضوع «دیوان» در «شاهنامه» پرداخته شد و همچنین تاریخ خانه سازی و شهرسازی در ایران بر اساس «شاهنامه» مورد تحلیل و بررسی قرار گرفت.

به گزارش ایسنا،

به نقل از خانه اندیشمندان علوم انسانی، نشست ماهانه شاهنامه پژوهی تخصصی با حضور استادان و صاحب نظران و شاهنامه پژوهان برگزار شد.

در ابتدای این نشست، هوشنگ طالع، پژوهشگر با اشاره به «چستی و کیستی دیو و دیوها» در «شاهنامه»، اظهار کرد: بیان «دیو» در واقع اشاره به خداوند داشته است، زیرا در درازنای تاریخ، تا چندین هزار سال، دیو معنای خدای داده است، چنان که هنوز هم، در برخی کشورها، از جمله فرانسه و هندوستان، این واژه، با اندکی تفاوت در تلفظ، معنی خداوند می دهد.

او گفت: ایرانیان باورمند بودند و هستند که همه دانش ها و علوم نزد خداوند است؛ اگر هم انسان دانشی را با کوشش کشف می کند، باز این لطف خدا به انسان است که دانش یا حکمتی را به انسان اعطا کرده است؛ ازاین رو، در «شاهنامه» می خوانیم که دیوان به ایرانیان (انسان ها) خط و نوشتن آموختند.

در ادامه، محمد رسولی، نویسنده کتاب «نگاهی نو به شاهنامه»، بیان کرد؛ اینکه در «شاهنامه» می خوانیم طهمورت دیوان را به افسون بیست اشاره به پیشرفت علم و دانش دارد، زیرا «افسون»، در لغت، معنی چاره تدبیر، دانش، فن و شگرد و شگردشناسی دارد. در اینجا، انسان ایرانی، با پیشرفت خود، فراگرفته بود که چگونه دانش و رموز علوم و قوانین هستی و فیزیک و شیمی را کشف کند. این توانمندی و توفیقات، در کنار باورمندی به اینکه همه دانش هاز در خداست، سبب می شود که در «شاهنامه» بخوانیم دیوان «نبشتن به خسرو بیاموختند» و بخوانیم که طهمورت «از ایشان دو بهره به افسون بیست». این شاهنامه شناس افزود، شاید راز مهم این بیت یعنی «از ایشان دو بهره به افسون بیست / دگوشان به گرز گران کرد پست» همین است که تا حد امکان، با تسلط بر علم و دانش، امور را پیش بردند و هرکجا که علم به آن نرسیده بود با مقاومت و پایداری و امکانات فیزیکی زندگی را اداره می کردند.

در این نشست، منوچهر پیشوا به پژوهش های خود در تاریخچه معماری و به ویژه هنر «طاق زدن»، اشاره کرد و گفت: متأسفانه شاهد هستیم که بسیاری از هنرهای معماری دوره اشکانیان منسوب به ساسانیان شده است.

در ادامه این نشست، به نکته مهم «پیدایش گردونه/ارابه» در شاهنامه اشاره شد که ایرانیان از آغاز کار منوچهر دارای آن بودند. سید جعفر سیدموسوی، فعال فرهنگی و شاهنامه پژوه، در این باره گفت: در برخی آثار باستانی و مساجد قدیمی، به طور مشخص در مسجد یزد، تصویر گردونه و گردونه مهر را کشیده اند. این امر نشان می دهد تصویر این گردونه، که شبیه به همان صلیب شکسته معروف است-ارتباطی با حزب نازی آلمان نداشته و از دیرباز وجود داشته و نشانی ایرانی است.

شعر را از لحاظ هنری سطح خوب انتخاب کنید، چون اثرگذار است. شعر خوب و شعر هنری همان خاصیت عمومی هنر را دارد. خاصیت عمومی هنر این است که بدون اینکه خود گوینده حتی در خیلی از موارد توجه داشته باشد و غالباً بدون اینکه مستمع توجه داشته

مدخل

باشد اثر می گذارد. تأثیر شعر، نقاشی، بقیه انواع هنر، صدای خوش و آهنگ های خوب- که این ها همه هنر است- روی ذهن مخاطب من حیث لایشر به وجود می آید؛ یعنی بدون اینکه مخاطب متوجه باشد آن اثر را در او می بخشد. این بهترین نوع اثرگذاری است.

نگاهی به اشعار انتخابی برای چهره آرای شهر در ایام محرم

در اصل بی اشکال، در نقل مسئله دار

شهرداری اعلام کرده است، اقدامات این سازمان در این زمینه از این قرار است؛ برپایی ۴۰۰ استرابورد و ۴۰۰ پلبورد، استقرار چندین قاب از مفاخر شهری و چندین المان عاشورایی، نصب ۱۳ آتیرپرده ساختمانی و ۱۰۰ پرچم عرضی، آویختن ۵۰۰ هزار متر ریسه و ۳۰۰۰ آویز ستونی، برافراشتن ۵۵۰۰ بیرق و ۱۵۰۰ پرچم اهتزاز، سامان دادن رینگ میدان های شهر، همچنین حمایت از هیئات و مواکب. واضح است که برای انجام دادن عمده این کارها محتوای ادبی لازم می آید که تدارک دیدن آن البته بسیار دشوار است. اگر قرار باشد این محتوا درست و حسابی و نو باشد- که لابد همین طور است- کار سخت تر هم می شود، با این تفصیل، کار تهیه چنین محتوایی از هر کسی ساخته نیست و بایست آن را به کسی سپرد که متخصص و آزموده باشد.

حالا ببینیم سازمان فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد در این زمینه چه عملکردی داشته است، طبیعی است که این سازمان از برخی اشعار هر سال بهره بگیرد. ارزش ادبی ووجه نمادین بعضی سروده ها تاحدی است که تکرارشان ابداموجب ملال نمی شود

شریف شیرزاد

درنگ

مدیریت شهری مشهد، هر سال، در مناسبت های مذهبی، به ویژه در ایام محرم، سعی می کند چهره شهر را طوری تغییر بدهد که با حال و هوای این روزها هماهنگ باشد و حتی آن را تشدید کند. در این زمینه، برجسته ترین و مهم ترین کار تهیه و نصب صفحاتی است که احادیث و اشعار مربوط را نمایش می دهند؛ بنابراین، در این ایام، دو رشته هنری ادبیات و خوشنویسی رونق و نمای بیشتری دارند. اگرچه امسال- خوشبختانه- این طور به نظر می رسد که رشته های هنری دیگر بیش از پیش محل توجه بوده اند، همچنان سهم عمده از آن ادبیات و خوشنویسی است. در این باره، از بسیار چیزها می شود گفت و نوشت، از نحوه و کیفیت اجرای آثار گرفته تا جانمایی آن ها، با این همه، از آنجاکه این صفحه ویژه فرهنگ و ادبیات است، اینجا فقط به وجه ادبی کاری پرداختم.

مطابق آنچه خود سازمان فرهنگی و اجتماعی

«جفت داری؟» نه بدان روی گفت که جفت جسمانی داری، بلکه بدان روی بود که کسی داری که مر تو را چیزی همی آموزد و تو به نفس از او پذیری و یا کسی داری که تو مر او را علم همی آموزی و تو مر او را فایده دهی تا تو از مردم باشی، و، چون آن مرد گفت: «ندارم»، مر او را به «دیو» باز خواند، از

اندر اخبار آمده است که رسول علیه السلام- روزی جوانی را دید. مر او را گفت: «جفتی داری؟» آن جوان گفت: «ندارم، ای رسول !...!» رسول علیه السلام- [...] گفت: «جفت گیر، که تو برادر دیوانی! [...] و قول رسول علیه السلام- مر آن مرد را که گفت:

میراث خراسان

آیت الله خامنه ای

بیانات در دیدار جمعی از مداحان (۵ مرداد ۱۳۸۴)

شد و عکس قمرش ریخت به هم»، «سر بر نیزه و خورشید در غم فرونشست/ غروب عاشورا داغ دل ها را شکست»، «با ذره تربتی ز غبارهای چادرت/ از گوشه خرابه مرا کربلا بده»، «نسیمی جان فزا می آید/ بوی کرب وبلا می آید».

حیرت انگیز است! برخی از این اشعار در اصل بی اشکال اند، اما در نقل مسئله دار شده اند. مثلاً بیت نخست- که از حسین رستمی و دربارہ حضرت علی اکبر(ع) است- در پایان «اکبرم» ندارد، ظاهراً، این را افزوده اند که مخاطب را شیرفهم کند، ولو با به هم ریختن وزن. در مصراع «علقمه...»، سروده حسن لطفی، هم «و» به وضوح زائد و مخل وزن است. بیت (!؟) «سر بر نیزه...» که من اصلاً نفهمیدم از کجا آمده- بسیار سست و به قول قدما «ریک» است. بیت «با ذره...» باز اشکال وزنی دارد، «نسیمی...» هم اصلاً موزون نیست. این دو نمونه آخری را البته مداحان می توانند، حین خواندن، متناسب و آهنگین از کار دربیاروند، اما عامه ای که در صورت کتبی می خوانند ناموزون خواهند یافت. شاید بد نباشد اولیای امور در کارهای خودشان تجدیدنظری بکنند و در این راه به اهستگی گام بردارند!

بهر آنکه رسول- علیه السلام- مر این دو تن را «مردم» بخواند، بدین خبر که [...] گفت: «مردم دو تن اند؛ یکی عالم، یعنی دانا، و یکی متعلم، یعنی علم آموزنده، و دیگران، همه، حشرات اند.»

ناصر خسرو، «وجه دین»

ناشران ۵ نفر را برای تصدی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به رئیس جمهور پیشنهاد کردند

سلیقه اهل کتاب در انتخاب وزیر

تحويل داده اند. آن ها همچنین محمد اللهیاری، محمد سلگی و محمدرضا حاتمى را برای تصدی معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پیشنهاد کرده اند. در ادامه، نگاهی گذرا انداخته ایم به سابقه مدیریتی پنج گزینه.

۵ **محسن پرویز** پزشک است و سال ۱۳۷۱ دکتـری طب عمومی خود را گرفته است. او بین سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۹ معاون امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بوده است. پرویز، در سال ۱۳۸۵، با حکم محمد حسین صفـارهنـدی، وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی، به سمت معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منصوب شد. لغو یارانه کاغذ و تغییر مکان نمایشگاه بین المللی کتاب تهران به مصلای امام خمینی(ع) از اقدامات او در قامت معاون امور فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و ریاست نمایشگاه بین المللی کتاب تهران است.

۴ **حجتا... ایوبی** زاده ۱۳۴۲ است در کلاردشت مازندران. او دکتري خود را در رشته علوم سیاسي با گرایش جامعه شناسی سیاسی، در سال ۱۳۷۶ از «انستیتیوی علوم سیاسی فرانسه» گرفته است. او از سال ۸۰ تا ۸۵ رابینز فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در فرانسه بوده است. ایوبی، همچنین، معاون اجتماعی- فرهنگی وزارت کشور در سال ۸۵، قائم مقام «بنیاد سعدی» در سال ۱۳۹۲ و معاون وزیر فرهنگ و رئیس سازمان سینمایی طی سال های ۹۲ تا ۹۵ بوده است. او، ضمناً، دبیرکلی کمیسیون ملی یونسکو در ایران را برعهده داشته است.

۳ **حسین انتظامی**، که در بحبوحه مناظرات انتخاباتی به دلیل پرشش های صریح از نامزدها نامش بیشتر سر زبان ها افتاد، زاده سال ۱۳۴۶ در مشهد است. او دکتري مدیریت استراتژیک خود را از دانشگاه عالی دفاع ملی اخذ کرده است. انتظامی در فعالیت های مطبوعاتی نیز ید طولای دارد. ریاست سازمان سینمایی کشور، معاونت مطبوعاتی وزارت ارشاد، گشایش «مؤسسه جام جم» و ریاست هیئت مدیره «مؤسسه همشهری» نیز از سوابق مدیریتی انتظامی در این زمینه است. او، همچنین، بین سال های ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۶، مدیر اداره کل مطبوعات داخلی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بوده است.

۲ **محمد اللهیاری فومنی** دانش آموخته دکتري علوم سیاسي دانشگاه علامه طباطبائی است و اکنون به عنوان مدیرعامل «بنیاد فرهنگی-هنری رودکی» مشغول به فعالیت است. او، پیش تر، مدیرکل امور کتاب و کتاب خوانی، مدیرکل دفتر موسیقی، مشاور معاون امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، دبیر پنج دوره «هفته کتاب جمهوری اسلامی»، دبیر شورای سیاست گذاری نمایشگاه کتاب تهران، معاون اجرایی نمایشگاه بین المللی کتاب تهران، مدیر بخش خارجی مؤسسه نمایشگاه های فرهنگی ایران، و معاون توسعه کتابخانه ها و کتاب خوانی نهاد کتابخانه های عمومی کشور بوده است.

۱ **احمد مسجد جامعی** متولد ۱۳۳۵ است و در دولت محمد خاتمی یک دوره وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بوده است. او، همچنین، در دوره های سوم و چهارم و پنجم شورای اسلامی شهر تهران عضو این شورا و ششمین رئیس آن بوده است. مسجد جامعی طی سال های ۷۶ تا ۷۹ در سمت معاون رئیس جمهور در امور جوانان فعالیت می کرده است. معاونت فرهنگی و ارشاد اسلامی هم از جمله عناوین او در دوره های خدمتش بوده است. مسجد جامعی هم اکنون قائم مقام رئیس «مرکز دایرة المعارف بزرگ اسلامی» است.

